
[2005-24-RE](#)

CAUSA 2005-24-RE

Número de registre 370-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 13 DE JULIOL DEL 2005

BOPA núm. 63, del 27 de juliol del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 de maig del 2005, per la representació processal de la Sra. Marta Ambor Moreno, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les sentències del 10 de gener i del 17 de març del 2005 i contra l'aute del 19 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la defensa, a la jurisdicció, a un procés degut, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que declari infringits els drets esmentats i nul·les les resolucions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs, i "es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs tot acordant-se la retroacció del procediment al moment en que es va produir aquesta vulneració";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 21 de juny del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

La Sra. Marta Ambor Moreno va interposar una demanda en reclamació de quantitat contra el Sr. Miquel Fernández Vega, al·legant que havien acordat verbalment la constitució d'una empresa constructora i que cada part tindria una participació del 50% en els beneficis i en les pèrdues d'aquesta societat.

Segon

Mitjançant sentència del 18 de maig del 2004, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va desestimar en tots els seus termes la demanda presentada per la Sra. Marta Ambor Moreno.

Tercer

La Sra. Marta Ambor Moreno va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i el 10 de gener del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va decidir revocar la sentència del Tribunal de Batlles, estimar en part la seva demanda i condemnar el Sr. Miquel Fernández Vega al pagament de 7.055,00 euros.

Quart

El 12 de gener del 2005, la Sra. Marta Ambor Moreno va presentar un recurs d'aclariment davant la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per tal com considerava que la Sala Civil s'havia equivocat en el càlcul del 10% dels beneficis corresponents. Segons el parer d'aquesta part, l'import que havia de satisfer el demandat havia d'ascendir a 13.905,385 euros en lloc dels 7.055,00 euros acordats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Cinquè

El 13 de gener del 2005, la Sra. Marta Ambor Moreno també va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada, perquè va considerar que s'hauria vulnerat "el dret que disposa el jutgador a interpretar les normes que es troben en el sistema de prelación de fonts de dret andorrà" i per tant s'haurien vulnerat l'article 10 de la Constitució i l'article 6.1 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals.

Sisè

El 17 de març del 2005, en la mateixa sentència, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar tant l'incident de nul·litat d'actuacions com el recurs d'aclariment esmentats.

Setè

El 30 de març del 2005, la representació processal de la Sra. Marta Ambor Moreno va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del 17 de març precitada pel que feia a la resolució del recurs d'aclariment, ja que considerava que es vulneraven l'article 10 de la Constitució i l'article 6.1 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals

Vuitè

Mitjançant aute del 19 de maig del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Novè

El 26 de maig del 2005, la representació processal de la Sra. Marta Ambor Moreno va presentar un recurs d'empara contra les resolucions de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia recaigudes en aquesta causa, per vulneració dels drets a la defensa, a la jurisdicció, a un procés degut, a

obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part entén que se li ha vulnerat el dret a que la seva causa sigui vista equitativament, ja que del conjunt dels elements que consten en el sumari s'ha comès un error de càlcul que no es pot fonamentar de cap manera. Així mateix, se li ha vulnerat el dret a un tribunal imparcial i independent, perquè la sentència objecte de recurs "moguda per un equivocat i erroni sentit de lo just i correcte ha àmpliament sobrepassat allò que responsablement i legalment podia dictaminar". Aquesta part també considera que se li ha vulnerat el dret a la defensa per tal com "s'ha deixat a aquesta defensa en situació de desigualtat d'armes processals en relació a la representació processal del senyor FERNÁNDEZ, per quan sense cap tipus de raonament aritmètic s'ha desestimat el seu incident de nul·litat d'actuacions". La recurrent al·lega igualment que les resolucions objecte de recurs són arbitràries ja que, sense cap lògica, no s'ha volgut reconèixer l'error de càlcul comès.

Per acabar, la representació processal de la recurrent demana al Tribunal Constitucional que declari infringits els drets esmentats i nul·les les resolucions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs, i "es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs tot acordant-se la retroacció del procediment al moment en que es va produir aquesta vulneració."

Desè

El 21 de juny del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què reiterava que la interpretació i l'aplicació de les normes, així com la valoració de la prova, corresponen a la jurisdicció ordinària i que el recurs d'empara no és un recurs de cassació ni una tercera instància contra sentències judicials que pugui suplantar la funció dels tribunals ordinaris, sinó un instrument processal extraordinari destinat a la protecció dels drets fonamentals, i afegia que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia fonamentat de forma raonada, comprensible i ajustada a dret la seva decisió d'estimar en part el recurs d'apel·lació així com la determinació i quantificació dels beneficis que corresponien a la recurrent.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-24-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Com s'ha indicat en els antecedents, la recurrent manifesta que el Tribunal Superior de Justícia va decidir, en la seva sentència parcialment estimatòria del recurs d'apel·lació, adjudicar-li un 10% dels beneficis discutits en el litigi. També al·lega que la quantitat concreta de 7.055,00 euros que el Tribunal Superior de Justícia li va atorgar, com a equivalent d'aquest 10%, era una quantitat errònia que resultava d'un mal càlcul aritmètic; segons el seu parer, aquesta quantitat hauria d'haver ascendit a 13.905,385 euros. Aquest error o absència de càlcul correcte no ha estat corregit per les resolucions posteriors de l'òrgan judicial esmentat quan va contestar tant al recurs d'aclariment com a l'incident de nul·litat d'actuacions.

Segons l'apreciació de la recurrent, això ha generat una lesió del dret a que la causa sigui vista equitativament per un tribunal independent i imparcial establert per la llei i, en definitiva, del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució. A la denúncia d'aquesta lesió, la recurrent afegeix, a més, una sèrie d'afirmacions amb les quals procura reforçar la seva posició i que, com

que són especialment cridaneres, resumim en la seva dicció textual:

“Del conjunt dels elements que consten en el sumari, es pot concloure que no hi ha cap raonament sensat que justifiqui que el 10 per cent dels beneficis de la societat”; “Certament, la sentència de la Sala Civil del TSJA incor en un raonament erroni i arbitrari”; “el raonament de les resolucions judicials no són suficientment serioses per tal de justificar l’error de càlcul”; “les conclusions (...) són del tot irraonables e injustificades”; “la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia únicament podia treure conclusions desfavorables a la petició d’aclariment formulada per part de la representació processal de la senyora AMBOR en base a constatacions retòriques, residuals, parcials i sense o amb poc interès en relació a la qüestió que se’ls hi plantejava”; “l’actuació professional de la Sala Civil generi dubtes raonables en la nostra representada pel que fa a l’absència per part dels membres del tribunal i especialment del ponent de la sentència de tot tipus de prejudicis o parcialitats en l’exercici de la seva tasca professional”; “Les resolucions judicials de la Sala Civil del TSJA també han incorregut en arbitrietat puix el terme arbitrari en qualsevol diccionari es defineix com a acte contrari al sentit comú, a la justícia, la raó, a la lògica i dictat per simple capritx”; “el que ha fet la sentència és, amb un raonament que excedeix de forma evident els límits de la lògica, el sentit comú i la íntima convicció.”

Aquests excessos verbals evidents, no es veuen acompanyats, en canvi, ni per la realitat jurídica que es desprèn del text de les resolucions objecte de recurs ni per una motivació constitucional adequada.

Pel que fa a les sentències objecte de recurs, hem de tenir en compte que el raonament de la sentència que estima parcialment el recurs d’apel·lació (contra la sentència que havia denegat totes les pretensions de l’apel·lant en primera instància), en sis fonaments jurídics llargs, va dirigit específicament a analitzar si existia o no una relació societària entre les parts processals; després, raona que els beneficis no poden repartir-se en parts iguals; i, finalment, basant-se en principis d’equitat, considera que l’apel·lant no pot percebre més del 10% d’aquests beneficis (“no pot superar uns 10%”, fonament de dret VI); i, sense efectuar cap càlcul exprés, atribueix finalment la quantitat de 7.055,00 euros esmentada.

Hem de tenir en compte que la decisió de fons i la fixació de la quantitat concreta es van adoptar amb uns simples criteris aproximatiu d’equitat, en els quals aquest Tribunal Constitucional no pot entrar, i s’invoquen analògicament per a fonamentar-los, textos específics de dret andorrà i doctrina jurídica (fonament de dret III de la sentència del 17 de març del 2005). D’altra banda, el Tribunal Superior de Justícia no fa mai cap al·lusió de si ha efectuat bé o malament el càlcul al·legat per la recurrent. Ans al contrari, considera que ha acomplert la seva funció de fixar aquesta quantitat i cap altra; i, com que la seva decisió és definitiva i amb la naturalesa de cosa jutjada, i que a més la considera clara i perfectament intel·ligible, entén que el recurs d’aclariment no és pertinent (fonament de dret IV de la mateixa sentència). Quant a l’incident de nul·litat d’actuacions, el Tribunal Superior de Justícia per tal com estima que la sentència d’apel·lació contenia resposta a totes les pretensions plantejades en el recurs inicial, decideix per tant que aquest incident no pot ser atès.

Pel que fa a la motivació constitucional, cal observar dues qüestions: la primera, fa referència a quina és la funció revisora d’aquest Tribunal; i la segona, a quin és el contingut bàsic del dret a la jurisdicció. La demanda objecte d’anàlisi no fa cap al·lusió a cap d’elles, salvat les afirmacions transcrits anteriorment. Per això, en el primer aspecte, hem d’afirmar que el Tribunal Constitucional no té, per descomptat, com a missió corregir alguna cosa que no es troba present en les resolucions judicials i, en aquest cas, l’única cosa que podem tenir en compte és que en la sentència impugnada

es fixa únicament una quantitat determinada i un criteri aproximatiu; però res més. I, en el segon aspecte, la nostra jurisprudència ja ha definit uns criteris estables sobre el dret al jutge imparcial i predeterminat (sentència del 15 de novembre de 1999, causa 99-9-RE) i sobre els requisits per tal que el dret a la jurisdicció es vegi satisfet a través d'una decisió motivada i congruent sense que existeixi arbitrarietat: del contingut de la resolució judicial no es pot deduir cap càlcul (erroni o no), ni de la quantitat marcada –encara que hagués estat una altra o, com va succeir en primera instància, no hagués estat cap- podem extraure'n una causa de revisió per a aquesta instància constitucional. Com que existeix una motivació suficient, no s'aprecia en les resolucions objecte de recurs elements d'arbitrarietat o d'incongruència interna i les pretensions de les parts que van donar lloc al recurs d'apel·lació han estat contestades, aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i no pot ser admès a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-24-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Marta Ambor Moreno, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les sentències del 10 de gener i del 17 de març del 2005 i contra l'aute del 19 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 13 de juliol del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat